

HECE

EYLÜL 2016

Dosya: KARA ÜTOPYALAR

Rasim Özdenören / Ebubekir Eroğlu / Cevdet Karal
/ İrfan Çevik / Âtîf Bedir / Bünyamin K. / Mustafa
Özçelik / Yasin Koç / Yunus Emre Altuntaş /
Salim Nacar / Burak Ş. Çelik / Cengizhan Genç
/ Gülsen Kırac / Süleyman Sabri Genç / Bilal
Can / Adem Yazıcı / Mehmet Torun / İbrahim
Demir / Ahmet Mentеш / Ali Akçakaya / Mehmet
Doruk Kandemir / Selma Şipleme / Fatih Kasva
/ Çağatay Koparal / Ahmet Sait Akçay / Harry
Garuba / Merve Koçak Kurt / Safiye Gölbaşı /
Cüneyt Karakuş / Manolya Gürocak / Hasibe
Çerko / Selvigül Kandoğmuş Şahin / İzzet Pala
/ Dilan Pamuk / Tarkan Deniz / Cennet Arslan /
Halil Ünal / Şevket Tüfekçi / Handan Acar Yıldız /
Hatice Bildirici / Mücahit Gündoğdu / Esra Ballım
/ Halil Coşkun / İsmail Irmacık / Hacer Yıldız /
Suavi Kemal Yazgıcı / İbrahim Demirci / Adnan
Özyalçınar / Mehmet Aycı / Zekî Yıldırım / Bülent
Ata / Hasan Bozdaş / Gökçe Özder / Alptuğ
Topaktaş / Reyhan Baş / Semih Diri / Nagihan
Şahin / Asım Gültekin / Ömer Ayhan / Burak
Çelik / Hayrettin Durmuş / Nergihan Yeşilyurt

ŞAİRİN 15 TEMMUZ NOTLARI

237

ÜST ÜSTE 6. KEZ AVRUPA'NIN EN İYİ HAVAYOLU

**TURKISH
AIRLINES**

TURKISHAIRLINES.COM

A STAR ALLIANCE MEMBER

HECE

KÜNYE

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 20 SAYI: 237
Eylül 2016
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenişehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergji

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma : Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset
Tel: (0.312) 278 82 00

2016 Yılı Abone Bedeli:
Yıllık: 120 TL.
Kurumlar İçin: 330 TL.
Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582
Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez. İlkelerimize uymayan ilânlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.08.2016

	ÖNYAZI	
Rasim Özdenören/O Gece Neler Oldu /	4	
	ŞİİRLER	
Ebubekir Eroğlu/Vakanüvisin Notları'ndan 15 Temmuz 2016 /	8	
Cevdet Karal/Golgota'ya Ne Götürdüm /	10	
İrfan Çevik/Yurttaş Saati /	12	
Âtîf Bedir/Bir Ömer Bakışı /	13	
Bünyamin K./İnsansız Yerler /	16	
Mustafa Özçelik/Sabah Beklerken /	18	
Yasin Koç/Ağıt /	20	
Yunus Emre Altuntaş/Akdeniz Depremleri /	22	
Salim Nacar/Bizi Birleştiren Yayı /	24	
Burak Ş. Çelik/Ö. /	25	
Cengizhan Genç/Lanetliler /	26	
Gülşen Kıraç/Geçişirme Tonu /	27	
Süleyman Sabri Genç/All Ends With Beginnings /	28	
Bilal Can/Ezberimdeki Eczaya Bir Şiir /	29	
Adem Yazıcı/Sisler Altında Buldozer /	31	
Mehmet Torun/Yol Yapım Eki /	33	
İbrahim Demir/Oda /	34	
Ahmet Menteş/Muamma Çağın Arkeolojisi /	36	
Ali Akçakaya/Biz /	37	
Mehmet Doruk Kandemir/Küllerine Su Dökmek Bir Türkünün /	39	
Selma Şipleme/Biraz Makul Ağla /	40	
Fatih Kasva/Uzak /	41	
	ÇEVİRİ SAYFALARI	
Çağatay Koparal/Paul Laurence Dunbar'dan Üç Şiir /	42	
Paul Laurence Dunbar/Hayatın Trajedisi • Promete • Asıl Mesele /	45	
Ahmet Sait Akçay/Harry Garuba'nın "Kayıp Kıza Mektup" Öyküsü /	50	
Harry Garuba/Kayıp Kıza Mektup /	52	
	ÖYKÜ	
Merve Koçak Kurt/Çıtkırıldım Yaz /	62	
Safiye Gölbaşı/Yalnız Bir Çocuk Yabancı /	66	
Cüneyt Karakuş/Son Lisan /	69	
	YAZILAR	
Manolya Gürocak/Türkiye'de Darbe Girişimi ve Dış Basının Kofluğu /	73	
Âtîf Bedir/Darbeden Direnişe 15 Temmuz ve Türk Basını /	76	
Hasibe Çerko/Yeşil Nehirler Ortasında Buğulu Bir Bahar /	83	
Selvigül Kandoğmuş Şahin/Yüreğini Hüzünle Emziren Şair: Alaeddin Özdenören /	88	
İzzet Pala/Kırmızı Saçlı Kadın'da Bir Kendilik Bilinci/Mekânı Olarak "Kuyu" /	94	
	AYIN SÖYLEŞİSİ	
Cennet Arslan/Tarık Deniz'le Günlükler Üzerine /	100	
	DOSYA: KARA ÜTOPYALAR	
Halil Ünal/Edebiyattan Sinemaya Kara Ütopya/107 • Şevket Tüfekçi/Ütopik Bir Distopya Olarak Dijital Yazın/112 • Handan Acar Yıldız/Mitten Simülasyona Sarışın Tanrı/121		
Hatice Bildirici/On İki Maymun/127 • Mücahit Gündoğdu/Frankenstein Kişi Niyetine/132		
Esra Ballım/İronik Bir Şiddet Eleştirisi: Otomatik Portakal/136 • Halil Coşkun/David Lynch ve Olağanüstü Karmaşık Hikâyeleri/141 • İsmail İrmacık/Ütopyanın Çıkmazı: The Giver/ 147		
Hacer Yıldız/Alphaville-Lemmy Caution'un Tuhaf Bir Macerası/151		
Suavi Kemal Yazgıç/Hangimiz "S1m0ne" Değiliz ki?/156		
	OKURYAZARIN NOTLARI	
İbrahim Demirci/Tertip Tashih Tuhaflıkları /	159	
	YAZARIN OYUNCAKLARI	
Adnan Özyalçınar/Kesekâğıtlarım /	161	
	PORTRE	
Mehmet Ayıcı/Kedici... /	165	
	BENİM FILMLERİM	
Zelkif Yıldırım/2001: A Space Odyssey /	167	
	HECE POSTASI	
Bülent Ata /	170	
	ÇEŞİTKENAR	
Hasan Bozdaş/172 • Gökçe Özder/173 • Alptuğ Topaktaş /	175	
Ahmet Sait Akçay/176 • Reyhan Baş-Semih Dirir/177 • Nagihan Şahin /	178	
Asım Gültekin/Beyaz Haberler /	179	
	YENİ KİTAPLAR	
Ömer Ayhan/Londra Manzaraları ve Başka Yazılar /	181	
Burak Çelik/Hikâyeler /	183	
Hayrettin Durmuş/Kayıp Kitaplar Kütüphanesi /	184	
Nergihan Yeşilyurt/Göçüp Kalkanlar /	186	

Rasim Özdenören

O GECE NELER OLDU

Gecenin o beş saatlik kesitinde dünya tarihinin en dramatik dönüşüm noktalarından biri yaşandı bu ülkede, Türkiye’de... 15 Temmuz gecesi... 2016. Saat yaklaşık 22’den itibaren devam eden beş saatlik süre...

Hem tarihin bir dönüm noktasına insanlar bireysel olarak tanık oldular hem geçmişte benzeri görülmeyen bir toplumsal siyasal olaylar bütünü yaşandı...

Fakat olay o kadar yakınımızda ve o kadar yakın bir zamanda yaşandı ki, bunun büyüklüğünü asal makyasıyla görme imkânından henüz yoksunuz. Zaman geçtikçe olayın büyüklüğü daha bir göze batır olacak ve daha anlaşılır hâle gelecek...

Ankara semalarında F16 sortilerinin kulakları sağır eden gürültüleri arasında dışarda neler olup bittiği anlaşılmıyordu. Televizyonlar Boğaz Köprüsü’nün (şimdiki adıyla 15 Temmuz Şehitler Köprüsü) İstanbul yakasına çıkışın askerler tarafından trafiğe kapandığı haberini veriyor, fakat bu haberin o anda neye delalet ettiğine bir anlam yüklenemiyordu. Bir bomba ihbarı mı vardı acaba? Eğer böyleyse Köprü niçin tek taraflı kapanmıştı? Köprünün kapanan tarafında geriye doğru kilometrelerce uzanan bir araç kuyruğu oluşmuştu. Görüntü ekranlara yansıyor. Bir yandan da hem araçlarından inip olan biteni anlamaya çalışan yolcular, bir yandan da dışardan gelen insanlarla Köprünün kapanan ucunda kalabalık birikmeye başlamıştı...

Köprüyü geçmeye çalışanlara orada nöbetçi bırakılmış asker elbiseli ve elinde yanılmıyorsam G3 silahı tutan kişi: “Köprüyü geçmek yasak. Geçmeye çalışanlara vur emri var. İsteyen buyursun geçsin!” diye tehditler savuruyordu. İşte o anda biri, bir genç adam –onu şimdi tanımak isterdim- ileriye geçti,

bir yandan da: “Öyleyse vur beni!” diye meydan okudu ve ileriye doğru yürümeye başladı...

O saatlerde evdeyiz. Ankara...

Gece saat 22 suları... Evimizin penceresinden uçakların alışılmadık bir hızla çiftler hâlinde sortilerini sayabiliyorduk. Yaklaşık her iki dakikada bir, iki uçak evimizin yakınlarından uçuyordu. Uçakların böyle aniden arka arkaya hareket etmesini ben Doğu Anadolu’da vaki bir terör olayı ile açıklamak istedim. Eşim: “Tayyip Bey’i öldürmüş olmasınlar?” dedi. Bu, şok edici bir tahmindir. Zihnimizden kışkırlamaya çalıştık. Ama ani kararı da verdik. Bilinçaltımız bu durumda dışarıya çıkmaya hazırlıktı. Evde bir hanım konuğumuz vardı. Onlara “Siz hemen Kızılay’a çıkın” dedim. Saat 23’e doğru bana Kızılay’dan cep telefonu ile çekilmiş görüntüleri göndermeye başladılar. Kızılay’da insanlar birikmişti bile...

O gece saat 01’e doğru, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın cep telefonundan verdiği mesajın bazı TV kanallarında yayınlanan çağrısı üzerine ülkenin bütün şehir meydanları insanlar tarafından doldurulmuştu.

2013 Gezi olaylarından farklı bir toplantıydı bu. Gezi olaylarında dünya medyası bir kaşık suda fırtına koparıırken Ankara’da İstanbul’da F16’lardan kent meydanlarının, kritik binalarının gümbür gümbür bombardımana maruz bırakılması karşısında tıs yoktu. İlginçti...

Yakın geçmişte Ankara Garında, İstanbul Yeşilköy Havalimanında gerçekleştirilen terör saldırılarının üstünden çok geçmemişken bu dehşet de neyin nesiydi?

Olayın bir darbe girişimi olduğu anlaşılınca insanlar koptu. Ezilmeyi göze alarak tankların üstüne yürüdü. Jetleri, helikopterleri kent meydanlarından, havaalanlarından sopya kovalamaya çalıştı.

İşte o gece bu ülkenin kent meydanlarından, sokak aralarından modern zamanların yeni bir tarih sayfası açıldı. Bu, ne 89 Fransız ihtilalinde Bastille hapisanesinden bırakılan mahkûmların bilinçsizce ortalığa dağılmasına benziyordu, ne Bolşevik ihtilalinin organize kalabalıklarına, ne de 1979’da Humeyni’nin başlattığı Tahran yürüyüşlerine...

Bu hareket onlardan farklıydı. Bu tümüyle, baştan sona spontane, gerçek bir halk hareketiydi. Ve insanlar tek tek kendi bireysel iradesiyle hareket ediyor, buna rağmen onların bilinçaltı onları nerdeyse tek bir istikamete sevk ediyordu. O istikamet de, bu şayet bir hükümet darbesi girişimiyse o girişime izin vermemektir. İnsanlar sopalarla, çıplak elleriyle tankları durdurmaya çalışıyor, tankların üzerine fırlıyor, üstüne çıkıyor, tanklara geçit vermek istemiyordu. Böylece kimi tankların altında ezildi, şehit oldu, kimi kolunu, bacağı kaybetti, gazi oldu... Ama tankları durdurmaya başardılar... Jetler TBMM binasını bombalarken Meclise gelen bakanlar, milletvekilleri ve halk kalabalığı da bombardımana meydan okuyarak orada kalmakta ısrar ediyordu. Bombardımana böyle meydan okudular...

Bütün Türkiye halkı o kâbus gecesini yaşarken, darbenin başarıyla sonuçlanacağı beklentisiyle ülkeye gelmiş olan yabancı basın, olan biten karşısında dilsiz şeytan örneği sesini çıkarmadan bekliyordu. Neyi bekliyordu? Darbenin başarısını... O başarıyı haber vermek üzere bekliyorlardı... ABD olsun AB olsun suspus olmuş bekliyordu. Uluslararası kuruluşlar, kurumlar susuyordu. Türkiye'nin yaşadığı bu zor gecede ve takip eden günlerde ona destek vermekten kaçınıyorlardı. Tam tersine darbe girişiminden hemen sonra *Standard & Poors* (S&P) Türkiye'nin kredi notunu hiç de ahlaka uygun olmayan bir tarzda düşürmeye kalkıştı.

Gezi olaylarında çapulculara karşı orantısız güç kullandığı iddiasıyla itham edilen kamu güçleri; bu kez ordu içindeki bir gayrimeşru örgütün tanklarını, jet uçaklarını, G3'lerini silahsız çıplak halka karşı kullanmasına sesiz kalıyordu. Onlar susarken jetler Cumhurbaşkanlığı Külliyesini, Meclis binasını, Genelkurmay binasını ve İstanbul'da muhtelif kritik noktaları bombalamaya devam ediyor, tanklar insanları eziyor, ordunun düşmana karşı kullanılması gereken silahları kendi halkına ateş saçıyordu.

Neticede, gece, ülke sathında saat 05'e doğru 240 şehit ve binlerce yaralıyla kapandı...

Olaylar az çok sakinleşmeye başladığında çıplak gözle bile yapılabilecek bazı tespitlerin bulunduğunu düşünüyoruz:

Sokağa kimler çıkmıştı? Görüldü ki, her yaştan, kadın erkek hatta çocuk o gece sokaklardaydı. Ve her meslekten, farklı siyasal telakkilere sahip insanlar sokaklara dökülmüştü...

Bu insanlar niçin sokaklardaydı? Ne istiyorlardı? Bir çıkar peşinde miydiler? Onların gövdelerini tankların önüne siper etmesinde, jetleri, helikopterleri sopayla kovalamaya çalışmalarının ardında hiçbir kişisel çıkar mülhazası yoktu. Onlar, meşru bir hükümetin gayrimeşru güçler tarafından bertaraf edilmesine, kendi seçtikleri insanların yasamadan, yürütmeden bertaraf edilerek onun yerine zorbalıkla geçmek isteyenlere karşı çıkıyor; meydanı onlara bırakmak istemiyorlardı: onları güdüleyen saik buydu.

Halk, bu darbe teşebbüsünü her kim tarafından kotarılmış olursa olsun gayrimeşru bir güç, halk iradesine karşı bir saldırı olarak telakki ediyordu. Tankların üstüne yürüyen kişilerin tankları yöneten askerlere çağrısı ilginçti: "Onlar milletin silahı, o silahı millete karşı kullanmayın, tankı millete teslim edin, bizden size zarar gelmez" mealinde çağrılarla tankların, silahların üstüne doğru yürüyorlardı. Bu çağrıdan okunan millet masajı açıkça ortaya çıkıyordu: halk orduyu, her şeye rağmen kendinden ayrı görmüyordu. Ama kendine silah doğrultanları o ordunun içinde ayrı bir yere koymaktan da geri durmuyordu.

Halkın, darbe girişimini engelleme zımında 1 ay boyunca tuttuğu Demokrasi Nöbeti, demokratik sonuçlarını da doğurmalıdır beklentisini uyarıyordu. Bu beklentinin en başında da yürürlükteki faşist nitelikli anayasanın demokratik olanla değiştirilmesi öngörülmüş olmalıydı.

Olayın uluslararası boyutu da önemli: biz geçmiş deneyimlerimizden bu ülkedeki darbe teşebbüslerinin arkasında ABD olduğunu biliyoruz. Bu münferit olayda da darbenin arkasında ABD'nin ve AB'nin bulunduğunu ezbere söyleyebiliriz. Darbenin bastırılmasından sonraki tutumları bu izlenimi vermekten, dahası bu izlenimi pekiştirmekten geri durmuyor.

Türkiye'nin darbeden sonra Rusya ile diplomatik ilişkileri sıkılaştırması, artı, iktisadi ve ticari ilişkilerin geliştirilmesine ağırlık verilmesi zımnında her iki ülkenin önderlerinin buluşması ve bu bağlamda yeni anlaşmalar imzalaması, Türkiye'nin dış ilişkiler bağlamında elinin güçlendiğine delalet ediyor. Ancak bu duruma bakmak suretiyle Türkiye'nin Batı ile ilişkileri koparma veya zayıflatma gibi bir duruma düşeceğini beklememek gerektiğine inanıyoruz. Bilakis, Türkiye elde ettiği yeni pozisyon muvacehesinde bu ilişkileri yeniden yapılandırmanın yolunu açmayı düşünmelidir diyoruz.

Genel olarak tüm Batı Avrupa ülkelerinin ırkçı tutumu olsun, Türkiye'yi yıllardır Avrupa kapılarında bekletmeyi marifet sayan yöneticilerin şaşkınlığı olsun, bu ülkeyi iç hukukunu AB hukuku ile uyumlu hâle getirmeye çalışmaktan geri bırakmamıştır. Ülkenin iç hukukunun Batı hukuku standartlarına göre yeniden düzenlenmesi, bir bakıma anayasada öngörülen vesayet organlarıyla başa çıkmanın önünü de açmaya yarayacaktır. Olaya kurulu düzenin mantığıyla baktığımızda böyle değerlendiriyoruz. Türkiye, mülteci sorunu da içinde olmak üzere Rusya ile geliştirdiği yeni ilişkiler karşısında Avrupa ve ABD karşısında yeni inisiyatifler elde etti. Bundan yararlanmanın önünü açık tutmakta oluşu, Türkiye'nin yeni bir dönemin eşliğinde bulunduğu delalet etmelidir. Ve aynı zamanda küresel çapta yeni dünya düzeninde Türkiye'nin bu düzenlemede söz sahibi olacağı da...

Not: Önümüzdeki sayıda 15 Temmuz ile ilgili bir dosya hazırlamayı düşünüyoruz. Burada değindiğimiz konuları ve daha ayrıntılı incelemeleri ve değerlendirmeleri o dosyada değerlendirmeyi tasarlıyoruz.

Ebubekir Eroğlu

VAKANÜVİSİN NOTLARI'NDAN 15 TEMMUZ 2016

gömülü cevheri göründü
akşamları sükûnet bulan evlerin
kaybetmenin yolu açıldığında
asaleti ayaklandı
yedi uyuyanı yüreğimin
ani kalkışmayla yokladı
hatırla dedi, tarihte kalmış görkemi
candan aziz bilip gizlediğimiz
uzaktan uzağa ruhun ilhamı
dostlar arasında ayandı gerçi
duygu yumağında gerçeğimiz
sese yansımayan dille söyleşi
içe doğan dizedeki resim gibi
dostlar arasında gidip gelirdi
menziline manzaranın parçası
takıldığı yerde ağır yük
taştı vicdandaki yuvasından
daha fazlasına sahip olmak
geçmiyor diye kimsenin aklından
azimet azlığından yakınırdık hep
bu halk, bu kaba yolu da aşmanın
zamanını beklerken
baktık ki artık an meselesi
büsbütün kaybolması elde kalanın
nevri döndü sade insanın
damarına basılmış, basit algımızın
akıllar şaştı, akla geldikçe vatan
alevi hüzne boğan makamıyla selâ sesi
sonsuzluğun selamı, milleti millet yapan
meydanlara inmesiyle meydan ehlinin
oldu umulmadık hayırların vesilesi
kolda acısı unutulmuş kızılıklar
tendeki yara yüreğe alev verdi,

yüreğin yarasını şerh etti
 bir hâlde bilmezliğin sonunu bulan
 şerhler, yara almış ruhu besledi
 “kara bir gün” başlıklı yazı derin hafızada
 sözcüsü oldu göz alıcı yalınlığıyla
 içine düştüğümüz yakıcı sınavın
 hilalin on günlük gezi soyundan
 ayın tamlık aradığı gecede
 hâl diliyle konuşmaya başladı sade insan
 çerçevesini eleştire eleştire, özünü korumak için
 ifadeye imkân kalmamıştı başka yoldan
 dilinde öylece tüy bittiği günlerde
 kimse avutamazdı onu neredeyse
 bulanıklığı arttıkça artan
 damarı tutmuştu bir kere
 tek çare habere tutunmaktı
 çok da memnun etmeyen şu hayatta
 daima taze haber olarak kalan habere
 büyük habercinin haber vaktinden
 bihaberlere de haber olarak armağan
 geçmiş zamanın iksirinden
 patladı bir ses, çiçeğine dokunulunca
 içtenlikle ve içe doğan kararlar
 yolu kesmeye kalkan olayda
 “çığnetmedi işte çığnetmeyecek”
 dedim, denildiğini görmek istedim bir daha
 gördüm canlanmış ilham perileriyle
 doğuştan yüce gönüllüler
 kaybedilmiş hayatların boşluğunu doldurdu
 tartışmayı kesti, giderdi tartışma arzusunu
 telaşlı ve koşturma hâlindeyken de
 vakarı eksilmedi, kaybetmedi
 ledünni bilginin dimağa yayılan tadıyla
 eşliğindeki vücutlar, şehit olmanın,
 insanın gözü önünde şekil aldı
 anlık görüntüye ezeli cevheri yükledi
 gömülmüş tohum filizlenip yeşerdi
 sönmüş ümidin alevi yükseldi
 karşısında kör silahın
 goncası patlamış gül açıldı
 tam vaktiydi eşik atlamanın

Cevdet Karal

GOLGOTA'YA NE GÖTÜRDÜM

Bulanık bir gök örtmüş her şeyin üstünü, çıplağım ben
Bir kumaş mı var üstümüzde, makas sesleri duydum az evvel
Makas sesleri, kimse bölünmedi, ben bölündüm herkesin yerine
Bir ikiye bir üçe herkesin yerine
Aynı bu dokunduklarımın özü, batar sırayla sulara atsan
Ben, kendim, dokunduğum bir şey miyim
Nasılsa öleceğim bir üç gün, bir beş gün
Ne fark eder o bahçe, şu bodrum
Şüphesi, zayıf bir dostun

Beni kim reddetti
Bir kadın mıydı yoksa hep kendim mi
Bunu çok düşündüm
Böyle doğuştan mı kovulmuşum
Bir benzin istasyonunda
Sönmüş kibrit çöpü gibi yerde buluyorum
Ama neyi
Niçin böyleyim
Bir şarkının ancak sessizliği

Gittim, oradaydım
Sanki bir şeyi boyuna bir anlamama isteği
Bir hiç miydi, değildi
Dişleri dökülmüş bir ölüm kadar yaşlı biri
Ve genç ve sonu yok ve soyunuktu
Çağırıldılar kıvanç duydum çağrılmış oldum
Olmadı ki evrenimde
Bir kedi ölüsü kadar bile sevecen kimse
Kısa bir hayat, bir kibrit çakımı
Bitti demiştim, geri geldi
Çürümüş bir meyveyi çiğneme hissi
Ama niçin
İsa mıyım ben, sırtındaki çarmıh mı
Golgota'ya ne götürdüm

Bilmediğim kadın isimleri var da
Sanki onları sayıkladım hep bu hayatta
O isimlerdeki kadınlara baktım sokaklarda
Kimseye söylemedim bu içimden geçeni
Söylesem, bir sese hiç bürünmemiş gibiydi
Gün oldu suları sevdim, yeni elbiseler giydim
Ama her şey hep olduğu gibiydi

Dokunsam avuçlarımı kesecek
Kemiklerinden hatırlıyorum seni
Bana böyle demişti kadınlardan biri
Düşündüm
Çarmıha gerdikten sonra kendimi
Görmeyi ne çok istedim, sadece görmeyi
Gökte ipi çözülen küçük tekneleri
Ve Babamın ellerini
Çocuk bile değildim Ey Rab
Sen ilk terk ettiğinde beni
Bitti demiştim, şu tepede geri geldi
Çürümüş bir meyveyi çiğneme hissi
Bu hayatta bir kadın
Beni belki sevdi belki sevmedi

İrfan Çevik

YURTTAŞ SAATİ

sabah gelir önce
gözyaşlarımı yıkarım
siperlerde ne var
mutfak tamtakır
gelmez aklıma kem bir söz
gördüğümde bir münasebetsizliği
dişlerimi sıkırım

iyi yurttaş derler bana
sokağımı temiz tutarım
almam ahını hiç kimsenin
varsa elde avuçta
komşulara da tutarım

bir cengi dayatıyorlar önüme
dur - durak yok gazellerde
o kadar ters gelir ki her şey bana
yunsam yıkansam da ölüm bağında
gönlümü gövdemde hapis tutarım

Âtîf Bedir

BİR ÖMER BAKIŞI

Biz bu dünyaya garip geldik der kadim bilgi
o yüzden göğsümüzde üzgün bir habil
uzun yollar yürüdük, yaralarımız hep içimize kanadı
aktık asıl nehre doğru, amuderya orada kaldı
bir kafkas kartalıyla süzıldük de karlı dağlardan
maveraünnehir oradaydı ruhumuza iyi geldi
suyu membaından, sütü helalinden emdik
çetin göç yollarında sınadık biz bu yüreği

Gün oldu kırıldık toprak olduk
gün oldu dirildik bir olduk
Bir önünde eğildik, gayrısına başımız dik
dicle'de firat'ta yuduk yıkadık
garipler gibi dolaşırken bu topraklarda
gariplere sığınak olduk
komutan aliya'dan ödünç aldık
böyle güzel bakmayı
aşk odu ile bileedik biz bu yüreği

Akşamdır gökte mahcup bir dolunay
yerde ürkek bir temmuz gecesi
yırtıp geçti semayı önce bir ses
bin bir emekle dokunan
düşten atlası yırtıp geçti
çekildi sokaklardan o masum rüzgâr
çöktü üzerimize zifiri bir karanlık
uçtu kuşların binlercesi
karardı gök, tutuldu dolunay

Kendiliğinden ve birden bire oldu olan,
gümrah bir yatsı vakti gibi oldu
gece kayıtlara geçse de şerlerin şerri
hesapların üstünde bir hayırla doğdu şafak
erciyes, toroslar, ılgaz, kızılırmak, çukurova
anzer yaylası, palandöken gibi doğdu
her zaman doğruyu gösteren kalp ibresi
uyardı göğsümüzde uyuyan bu yüreği

Yeryüzünün göğüs kafesine bir inşirah indi
cılız bedenlere ağır dağı gibi hamza heybeti
kavruk çehrelere bir ateş yalımını indi
gidip de gelmemiş bir yemen türküsünden
analar babalar oğullar kızlar indi
sonra bir şiirin bütün cümleleri göğe çekildi
bir kelimesi indi: korkma!

İndi sokaklara o ses ve kavi durdu
gidecek olan gelmeyecek olan kaybedilecek
yitirilecek olan için indi
indi işsizler, asgari ücretliler
tezgâhtarlar, temizlik işçileri ve esnaf
indi yağmur çehreli delikanlılar
gökten ay indi, yıldız indi

Omuzlarında kocaman bir kudüs taşıyan
kadınlar indi erkeklerin önünde dağ gibi
yüreklerinin bir yanında halep, şam,
gazze, tahrîr meydanı bir yanında
pazara gider gibi, çocuk büyütür gibi
ramazanda hatim indirip teravihe gider gibi
bayramda memlekete gider gibi
bir mülteciye el uzatır gibi indi

İndi tüm sesleri iptal eden bir salâ ile
doğuya batıya kuzeye güneye
bir umut indi bir ömer indi
halis demirden bileği
emanet etti alanları aksakallı dedelerin duasına
sonra çekti gitti güzel bakışlı bir şehadet ile
işte bu yüzden
biz bu dünyadan garip gideceğiz der kadim bilgi